

Goedgekeurd in de Algemeene Vergadering, gehouden te Krommenie den 26sten September 1898.

Het Hoofdbestuur van den Ned. Kolfbond,

H. F. VAN THIEL, Voorzitter, Haarlem.
A. P. L. SPUIJBROEK, Secretaris, Almelo.
R. J. VOS, Penningmeester, Bolsward.
G. DE GROOT Jz., Alkmaar.
M. J. VINCENT, Schiedam.
C. W. EISMA, Bolsward.
Dr. G. C. VAN BALEN BLANKEN Jr., Spanbroek.
K. VALENTIJN, Oosthuizen.
F. Q. C. DEN HOLLANDER, Goes.
A. LINDHOUT, Goes.
Dr. C. W. VRENDENBERG, Koog aan de Zaan.
P. M. C. HOEK, Wageningen.
G. J. VINCENT, Schiedam.

Schermen.

Door de Cercle d'escrime "La Renaissance" te Roubaix uitgenoodigd, gaat van Humbeek een assaut aldaar bijwonen op a. s. Zondag, en zal hij het ijzer kruisen met den professor Berben.

Het welbekende schermgezelschap "De Vrije Wapenbroeders", onder leiding van zijn schermleeraar Prof. Leopold van Humbeek, voorziet in een leemte, in onze stad en overigens in de sportwereld sinds langen tijd gevoeld.

Met ingang van 1 December a.s. sticht het een aspirantenafdeeling, ter opleiding van jongelieden van 15-18 jaar, in het schermen op verschillende wapenen. Daar de voorwaarden van toetreden gemakkelijk en het onderwijs uitstekend genoemd mag worden, kunnen wij dit plan niet anders dan warm toejuichen.

Inlichtingen verstrekken gaarne de heer Leopold van Humbeek (Salle d'escrime), Reguliersdwarsstraat 102, en de heer L. Coster, Zwanenburgwal 34, beiden alhier.

Wielrijden.

(Adv.) De Hinde Rijwielen zijn de glorie der Nationale Industrie. Overal verkrijgbaar bij solide handelaren.

Verslag der op 14 dezer des avonds ten 8 uur gehouden vergadering van de Nederlandsche Wielrennersvereniging.

Om 8 uur waren er nog maar weinigen aanwezig in het Gebouw van den Werkenden Stand, en daar het aantal om half negen weinig talrijker genoemd kon worden, opende de Voorzitter, de heer Spanjaard, dan ook maar de vergadering. Hij riep den aanwezigen het welkom toe en betreurde het dat er zoo weinig wielrijders opgekomen waren, daar, met het oog op hun finantieel belang bij het renwezen, allen aanwezig behoorden te zijn. De Voorzitter vestigt er de aandacht op, dat de Bond behoorde samen te gaan met het renwezen, dat ons land te klein is voor een dergelijke separatie, en dat hij vreest dat de Bond nadeel zal ondervinden, daar toetredende Vereenigingen, thans in den Bond wegens het houden van wegwedstrijden, zich zullen afscheiden. Opnieuw spreekt hij zijn leedwezen uit over de slechte opkomst. Wij telden ongeveer 30 personen, waaronder de heeren Koolhoven, het Dagelijksch Bestuur van den A. N. W. B. vertegenwoordigende, verder de heeren Burkens, Haentjes, Loosjes, Bonebakker en Groeneveld, leden van het Dagelijksch of Algemeen Bestuur.

De heer Burkens vraagt of het niet wenschelijk is, dat de leden zich eerst uitspreken, voordat hij tot beantwoording overgaat.

De heer Groeneveld zet zijn houding op de laatste Algemeene Vergadering uiteen: hij voerde daar oppositie tegen het voorstel van de reglementcommissie, omdat het hem voorkwam, dat men het renwezen op straat wilde zetten, en opdat men iets in de plaats zoude geven, voor en aler men losliet. Waar de toeristen van Bondswege hun wegwijzers, waarschuwborden, enz. hebben, beschouwde spr. de bondshorloges en het wedstrijdarchief het eigendom der renners, welke men hun na scheiding moest afstaan. Naar aanleiding van een uitdrukking: het paard achter den wagen spannen, doet Mr. Haentjes spreker opmerken, dit toch zoo niet is, en dat de Bestuursvergadering het reglement van de commissie behandeld heeft als eene inleiding, daar alleen de Algemeene Vergadering het recht heeft om grondregelen der statuten te wijzigen.

De heer Wolf wenscht twee vragen te stellen: ten eerste, waarom wil de Bond loslaten, en verder, welke wedstrijden wil men loslaten, weg- of baanwedstrijden?

Den heer Lang is het een raadsel, waarom deze vergadering is belegd: de bond wil per se loslaten. Waar hij in het verslag der laatste vergadering den Voorzitter hoort zeggen, op een voorstel van de heeren Groeneveld en Steffelaar, om den baanbesturen aan te schrijven, of zij zich een volgend jaar aan de reglementen van den Bond denken te onderwerpen, dat, bij toestemmend antwoord, het voorstel der Regel. Commissie wordt verzwakt, zoodat er kans zoude bestaan van niet-aanname, trekt spr. de conclusie, dat men alles te voren reeds heeft vastgesteld. Hij protesteert tegen het opnemen van een ingezonden stuk in *De Kampioen* van den heer Westervelt, wat hij beleedigend noemt voor renners, zoowel als voor leden van het Bestuur, die eventueel lid uitmaakten in verschillende ren-aangelegenheden, en betoogt dat men van den Bond geen overgangsc commissie kan en mag aannemen. (Applaus).

De heer Haentjes zegt, dat de uiting van den Voorzitter van den A. N. W. B. anders geweest is, en bedoeld wordt dat, bij toestemmend antwoord van de baanbesturen, bij mutatie in het Bestuur van die banen, mogelijk een ander idee zoude kunnen voortstaan en dus door voorgangers gedane beloften niet gehouden zouden kunnen worden.

De heer de Blaauw is er voor om den steun van den A. N. W. B. met beide handen aan te grijpen.

Ook de heer Groeneveld ontraadt het weigeren van hulp van den Bond, daar deze nog veel kan doen voor de renners.

Den heer Jibben verwondert het niet dat de Bond zich afscheidt en had dit reeds vroeger verwacht, hij sluit zich aan bij het door den heer Groeneveld gesprokene.

De heer Burkens betoogt, dat het los laten van het renwezen door den Bond geheel in het voordeel van het eerste is; hij zegt dat de Pari Mutuel noodig is voor het renwezen. Spreker beweert dat met het ingezonden stuk van de heer Westervelt in geen deele door het Dagelijksche Bestuur werd ingestemd. Hij draagt den renners en het renwezen een goed hart toe en dit doet het Bestuur van den Bond eveneens; waarom zoude men Cordang verleden jaar oprecht huldigende en thans een ingezonden stuk als van den heer Westerveld onderschrijven, dat beleedigend is voor Cordang?

Hij zegt dat het voornemen bestaat om te helpen, niet om dood te drukken.

De heer Groeneveld is voor het behouden in den Bond van het renwezen, zooals tot nu toe geschiedde.

De heer Emons is het met den heer Lang eens en critiseert het in *De Kampioen* voorkomende stuk van de redactie onder het hoofd: "Een Zwerfver". Hij zegt dat de Bond veel aan het wedstrijdwezen te danken heeft, waarop de heer Burkens opmerkt dat dit, wat het toetreden der eerste 10000 leden betreft, opgaat, doch wat de tweede 10000 leden betreft, dit hoofdzakelijk te danken is aan wat geschiedde op toerbeide. Hij wenschte dat men hier overging tot het daarstellen van een wielrennersvereniging, om den renners een huis te bereiden als de Bond hen loslaat.

De heer Haentjes protesteert tegen de door de heer Emons gezegde woorden, en zegt dat achter het woord Zwerfver een ? stond, waarin juist de kracht van het stuk lag, zoodat de gevolgtrekkingen van de heer Emons verkeerd zijn.

De heer Feith acht de argumenten van de heer Burkens weinig steekhoudend.

De heer Lang bemerkt, dat waar de heer Burkens zegt dat de plaatsen van den Bond in de I. C. A. aan de renvereniging zullen worden aangeboden, dat hier van aanbieden geen sprake kan zijn, omdat de Bond na de scheiding in dat lichaam niet meer te huis behoort.

De heer Haentjes zegt, den heer Feith beantwoordende, dat als argument tot het loslaten ook behoort dat het den Bond onmogelijk is om zich behoorlijk aan het renwezen te kunnen wijden, en dat men dit aan een ander lichaam wil opdragen, omdat men weet dat men niet behoorlijk gedaan heeft wat men er voor doen moest.

Hierop zegt de heer Wolf, dat de door den heer Haentjes gesproken woorden in lijnrechte tegenspraak zijn met de woorden, van den heer Burkens, die beweerde dat de Bond het wedstrijdwezen losliet uit liefde voor de renners; een liefde, onder dergelijke bewoordingen als van den heer Haentjes, komt hem bedenkelijk voor.

De heer Haentjes vestigt de aandacht op dat hij het woord "behoorlijk" bezigde.

De heer Feith zegt dat, waar er commissiën in den Bond zijn voor weinigen, als de garantie commissie en een rechtskundige commissie, ook het renwezen, hetwelk meer leden ten goede komt, op een commissie aanspraak mag maken.

De heer Haentjes bemerkt hierop, dat deze argumenten zeer zwak zijn, want dat deze twee eerste commissiën voor alle leden zijn, hoewel hij het aangenaam voor de leden zelf vindt, als men er geen gebruik van behoeft te maken. Hierop zegt de heer Feith dat toch alle leden geen ongelukken met machines hebben, die hen noodzaakt van deze commissie gebruik te maken, waarom hij het argument van den heer Haentjes eveneens zwak vindt.

De heer Burkens gebruikt het beeld van twee vrienden, die zamen op een kamer wonen, doch scheiden, daar de woning te klein wordt, doch dat deze scheiding in alle vriendschap geschiedt.

De heer Lang vindt dit een slecht gekozen beeld, en zoude het beter vinden, als dan die twee vrienden te zamen bleven en naar een ruimere kamer zochten.

De Voorzitter zegt dat direct na het gevallen besluit der Algemeene Vergadering van den A. N. W. B. eene vergadering uitgeschreven zal worden.

De heer Feith wil over een motie van het Bestuur alleen de aanwezige wielrenners laten stemmen, waar de heer Wolf zich tegen verklaart.

Na eenige verwarde discussiën, stelt het Bestuur de volgende motie:

"Het Bestuur der Ned. Wielrennersverg., gehoord hebbende de verschillende ideeën der vergadering, is in principe tegen het voorstel der reglementen-commissie, doch zal, indien aangeboden, gaarne hulp aanvaarden".

De heer Groeneveld wenscht hieraan toe te voegen "van een overgangsc commissie tot het oprichten van een eventuele renwiel-sportvereniging," welke woorden aan de motie werden toegevoegd.

De heer Zwart wenscht wijziging van deze motie, en stelt de motie: "dat het renwezen is ontgroeid aan den Bond en dat zij wel berusten in het besluit der Algemeene Vergadering, onder verplichting van den Bond, om de renners datgene te geven, wat hij verplicht is te geven". Dit voorstel wordt verworpen.

Ten slotte wordt de motie van het Bestuur met algemeene stemmen (10 aanwezige leden der Wielrenners-vereeniging) aangenomen, en sluit de Voorzitter, onder dankzegging aan de aanwezigen, de vergadering.

Van over de grenzen.

Te Parijs met een fiets.

In den afgelopen zomer moest ik een tijd lang te Parijs vertoeven en besloot mijn fiets daarheen mede te nemen. De transportkosten zijn betrekkelijk gering, en daar er geen overlading plaats heeft, kan de machine weinig te lijden hebben, wanneer ze maar eerst veilig en goed in den bagagewagen is gezet. Bovendien hadden de handige inpaksters van de Fongers fabriek mijn fiets een flanelletje aangeschoten tegen al te hardhandige bejegingen. Deze wijze van verpakking, die men o. a. ook op de Vrouwentoonstelling te 's Hage heeft kunnen aanschouwen, is verreweg de beste bij 't verzenden van fietsen. De wielen kunnen draaien en de machine kan worden gestuurd. Het niet-draaien der pedalen verhindert dat de machine bereden wordt. Bij verpakking in een mand staat men bloot aan wat eens is gezien aan een der hoofdstations in ons land. Een keurig in een

mand verpakte damesfiets werd uit den bagagewagen op het perron gesmeten, omdat die zoo goed verpakt was, dat het toch geen kwaad kon!"

Te Parijs aangekomen, wilde ik den douane-beambten mijn identiteitsbewijs toonen, dat mij door den Hoofdc-consul A. N. W. B. was verstrekt. Niet noodig! Zonder iets te willen zien werd mijn fiets doorgelaten. Van anderen hoorde ik echter, dat wel degelijk acht werd geslagen op Bonds-lidmaatschapskaart en identiteitsbewijs. Verstandig dus, wie zorgt ervan voorzien te zijn. Om de kat eerst eens uit den boom te kijken, liet ik mijn fiets achter in het goederenbureau, waar ze goed en goedkoop (ik meen tegen 5 centimes per dag, dat is ¼ van wat onze bewaarnemers aan de stations vragen!) bewaard werd.

Toen ik mijn kamers gevonden had, bleek me al spoedig dat van een thuis hebben van de fiets geen sprake kon zijn. 't Is al wel om het eigen lichaamsgewicht telkens naar de 2e étage op te werken; een fiets mee te sjouwen is vrij wel niet te doen. Voor wie 't niet weten mocht: 2me étage is een euphemisme. Eerst komt parterre, dan entre-sol, dan 1e étage en dan 2e! Dus vier hoog, zou men in Amsterdam zeggen. Gelukkig dat vier hoog te Parijs niet zoo'n schrik inboezemt als vier hoog te Amsterdam. Behalve de afstand van den beganen grond en meer lucht en licht, staan de vier verdiepingen vrij wel gelijk wat geschiktheid van bewoning betreft. Als er liften waren, zou heel Parijs op 't dak gaan wonen, om welke reden de huisbazen ze dan ook niet aanschaffen. Liften, ho maar! Wie eenige jaren geleden zich had willen trainen (denk aan Adler en den Amersfoortschen toren), had niet beter kunnen doen dan in Parijs gaan wonen. Geen torens noodig! Vier hoog! Hooger dan menige toren! Extra hoog als men op een puf-warmen dag van een 50 K.M. bergop-bergaf-rit terugkomt. Dan wordt die trap eindeloos, een Dom van Utrecht, een Eiffeltoren bijna! De vriendelijke groet van Madame la concierge wordt genegeerd, blazend begroet men het bordje van Doct. X op den entre-sol, hijgend klimt men hooger, aamechtig zijgt men neer, als men eindelijk, eindelijk hoog in de lucht zijn kwartier bereikt. Dat men dat ooit training heeft kunnen noemen!

Geen fiets thuis, dan gezocht naar een handelaar of herstelplaats. De „garages de bicyclettes" zijn gelukkig talrijk te Parijs; waar men ook woont, vlak bij zijn deur vindt men er minstens eenige, maar niet overal vindt men geschikte mensen, die een vreemde niet plukken. Niet trachten je van alles te verkoopen, bellen, tassen, sleutels, poetslappen, banden, zadels en fietsen! Voor de billijke som van frs. 5 kreeg ik de fiets voor een maand en garage. Ik trof het buitengewoon: monsieur en madame, beiden nog jonge mensen, waren zeer gediensig en inlichtings-bereid. Een serie van de meest uitvoerige inlichtingen werd mij gegeven. Om te beginnen een naamplaatje aan de fiets met de woonplaats. Een keurig nikkelen bandje met klemschroef werd me voor frs. 1.75 geleverd, met de door de politie vereischte bovenstaande gegevens. Verder had ik me te vervoegen aan een bureau van politie, om me aan te geven in de Parijsche rijwielbelasting ad. frs. 10 per jaar. Voor een korter verblijf betaalt men minder, of liever men kan een deel van het betaalde terugvragen bij vertrek. Op niet-aangifte staat een flinke boete. Daar echter een rijwielbelasting zoo on-oconomisch mogelijk is, uit een staat-huishoudkundig oogpunt, als belemmerende het verkeer, en niet minder on-oconomisch, wanneer men zich op het particulier standpunt stelt, wat betaling betreft, en daar ik vernam dat de contrôle vrijwel onmogelijk was op niet-Parijsenaars, besloot ik tot een pari-mutuel op mijn eentje, wat ik veilig kon doen, daar die immers in het toerwezen nog niet verboden is. Deze proefneming is uitstekend gelukt, en het lijdt geen twijfel of deze wijze van totaliseeren is de best bestaande en doet hoegenaamd geen afbreuk aan het toerwezen.

Wat het rijden in Parijs betreft, niets is gevaarlijker. De rijklijk met Seinewater besopte straten en boulevards zijn glibberig in hooge mate. Zijn ze droog, wat tusschenbeide wel eens voorkomt, dan stuiven ze erger dan de grintwegen op de Veluwe. Het paard in matigen draf is absoluut onbekend in Parijs; het is wat men meer bij de Franschen opmerkt, of hollen of stilstaan. Verder schijnen alle rijtuigen bemand met losgelaten gedepoteerden of adspiranten voor deportatie. Nergens is men veilig, zoolang er een aapje in 't zicht is. Hoort een knikkebollend koetsier een fietsbel of hoorn, hij grijpt naar zijn zweep en jakkert, met de oogen nog lodderig van zijn middagdutje, op 't geluid af. Hij zal vijf minuten omrijden, als hij de kans schoon ziet een fietser omver te rijden of minstens een doodschrik op 't lijf te jagen. Dat zijn de aapjes. De omnibussen gaan wel niet zoo hard, maar 't zijn logge gevaarten, die niet zoo gemakkelijk stoppen of uit den weg gaan. Het veiligst zit men nog vlak achter een omnibus: men loopt dan alleen de kans dat er aapjes met een verraderlijken draai omheen schieten. Die kans is niet heel groot, want als men achter de omnibus zit is men onzichtbaar voor de aapjes, die van den anderen kant komen, en dus, te laat! een slachtoffer voor hun moordlusten zien ontsnappen.

Niet minder gevaarlijk zijn eigenlijk de motor-tricycles.